

Taina Taskila

P.O.Box 104

Mettu, Illubabor, ETHIOPIA

e-mail: taina.taskila@felm.org

2/2016

27.4.2016

RAKKAAT SUKULAISENI JA YSTÄVÄNI!

Raamatun opetusmateriaali käännetään amharaksi ja oromoksi

Olen valmistanut 18 raamattutunnin sarjan eri tasoilla palvelevien naistyöntekijöiden käyttöön. Kymmenen raamattutuntia kertoo Mariasta, Jeesuksen äidistä tai katsoo Jeesuksen elämää Marian silmin. Viimeiset raamattutunnit keskittyvät Jeesuksen elämän loppuvaiheisiin, ylösnousemukseen, taivaaseen astumiseen ja Pyhän Hengen vuodattamiseen.

Olen esitellyt materiaalin kirkon naistyöntekijöille ja tehnyt heidän ehdottamansa muutokset. Nyt ollaan aloittamassa materiaalin kääntäminen maan yleiskielelle amharaksi. Sen jälkeen se käännetään myös oromoksi, koska kirkkomme jäsenistä yli puolet puhuu tätä kieltä. Siitä ei ole vielä tietoa, mistä saadaan rahat materiaalin painatukseen.

Vuoden olen käynyt opettamassa kotiseurakuntani naisille Raamattua kerran tai kaksi kuukaudessa. Erityisesti Jeesuksen äidin Marian elämästä on löytynyt paljon liittymäkohtia myös etiopialaisten naisten elämään. Kuvassa naiset kehräävät puuvillaa.
(Kuva: Sari Lehtelä)

Viime metreillä

Syyskuussa tulisi kuluneeksi 33 vuotta siitä, kun tulin ensimmäisen kerran Etiopiaan. Olen palaamassa

Suomeen toukokuun lopussa ja jäämässä eläkkeelle joskus vuodenvaihteen tienoilla. Sitä ennen vierailen nimikkoseurakunnissani. Olen saanut elää täällä rikkaita, iloja ja myös vaikeuksia sisältäneitä vuosia. Ensin työskentelin Hosainassa, pääkaupungista Addis Abebasta etelään. Aloitin työni siellä suomalaisten lasten opettajana. Kolmannella työkaudellani olin enimmäkseen synodin (hiippakunnan) nuorisotyössä. Kuljin paljon maaseudulla sekä hengellisillä päivillä, kokouksissa että kurseilla. Synodin eri kulmat tulivat tutuiksi.

Vallan vaihto

Kahdella ensimmäisellä työkaudellani valtaa piti kommunistihallitus. Maassa oli sisällissota ja pikkuhiljaa alkoi kuulua huhuja, että hallitusta vastustavat joukot lähestyivät myös Hosainaa. Kyselimme toisiltamme, miten paljon se aiheuttaisi stressiä, vaikkemme sitä itse huomanneet. Kun johtaja lähti maasta, lähdin itse kahden työtoverini kanssa seuraavana päivänä kohti Suomea. Mietimme, mahtakohan lentokone vielä tulla.

Vallan vaihtoa seurasivat melko rauhattomat ajat, jolloin teillä oli rosvoja. Joskus kun menimme maalle palvelemaan, joku saattoi sanoa, että tässä kohdassa ryöstettiin viime viikolla auto. Mikään muu kuin evankeliumi ei olisi saanut minua tien päälle. Merkillistä oli, että kun tartuin auton rattiin, pelko otettiin pois.

Miehen tappaminen oli osoitus urhoollisuudesta

Hosainan ajalta on erityisesti jäänyt mieleeni vierailu Sirarossa, synodin tavoittavan työn alueella. Siellä asui kolmeen heimoon kuuluvia ihmisiä. Oli ollut tapana, että nuoret miehet osoittivat urhoollisuutensa tappamalla miehen toisesta heimosta ennen naimisiin menoaan. Merkiksi urhoollisuudestaan he panivat toiseen korvaansa paksun pyöreän renkaan. Vierailumme aikoihin surmatöitä tapahtui vielä silloin tällöin. Mekään synodin työntekijät emme menneet sinne keskenämme, vaan otimme mukaan miehen, joka oli syntynyt ja kasvanut alueella.

Sirarossa vastuuta kantavalla miehellä oli iso reikä korvassa eli hänkin oli miehentappaja. Menimme sinne pitämään nuorten kurssia, mutta koko seurakunta tuli paikalle. Emme voineet lähettää ketään pois, vaan opetimme kaikkia yhdessä. Taisin olla ensimmäinen ulkomaalainen, joka vieraili alueella. Kun olin vielä nainen ja autokuski, oli huomio taattu. Ihmisletka kulki perässämme, kun poistuimme kirkosta mennäksemme syömään tai majapaikkaamme.

Raamattukoululle

Hosainan jakson jälkeen opiskelin Suomessa teologiaa. Kun palasin kentälle, työni oli Metussa, Lounais-Etiopiassa. Se on kahden päivän matkan päässä pääkaupungista. Aloitin raamattukoulun rehtorina. Siinä hujautti 9½ vuotta. Elimme elämäämme yhdessä opiskelijoiden ja opettajatovereiden kanssa. Joskus sain mennä juosten noutamaan autoa, kun opiskekelijan kuume huiteli 40 asteessa. Silloin oli kiire sairaalan päivystykseen. Iso mies huusi kivusta, kun häntä ujutettiin autoon. Kuume alkoi laskea, kun hän sai malarialääkkeitä.

Raamattukoululla oli hyötyä siitä, että olin kasvanut maalla. Olin nähnyt velipoikien tekevän monenlaista ja siitä oli jäänyt mieleeni yhtä sun toista. Kun uuden keittiön tulisijat polttivat puut liian nopeasti, oli asialle tehtävä jotakin. Pitkäaikainen naapurini **Regina Hantikainen** asui omakotitalossa Suomessa. Niinpä hän tiesi kertoa, että savuhormin aukko oli liian suuri. Pienensin aukkoa puoleen tiiliskiven kappaleilla. Sen jälkeen tulikin paloi normaalisti. Lukkojen vaihtaminen tuli myös tutuksi. Ja kun uutta kirjastoa rakennettiin, olin laaduntarkkailija. Miehet huolehtivat rakenteista.

Opistotutkinto

Raamattukoulun rehtorin tehtävästä siirryin täysitoimiseksi opettajaksi. Sain vastuulleni opistotutkintoa suorittavan 16:n hengen etäkoulutusryhmän. Opetin melkein kaikki aineet, joten opin itsekin paljon. Meillä oli monia antoisia keskusteluja. Koska opiskelijani olivat samanaikaisesti töissä, he sovelsivat heti oppimaansa seurakuntien elämään.

Pitkäaikaisin esimieheni Metussa on ollut Kes (pastori) Tariku Tolossa. Ensin hän toimi seurakuntatyön johtajana ja viimeiset kuusi vuotta synodin johtajana. Hän on myös taitava Raamatun opettaja. Nyt hän suorittaa tohtoriopintoja Amerikkaan.

Suomen osoite:

Suohaukantie 2 I 2, 90250 Oulu
Puh. 040-722 84 13

Yhteisestä taipaleesta lämpimästi kiittäen
Siunaavin terveisin
Taina-lähettinne

Suomen Lähetykseura toteuttaa Jumalan rakkautta sanoin ja teoin.

Teemme työtä 30 maassa lähes sadan kirkon ja järjestökumppanin kanssa.

Tue työtämme: IBAN: FI38 8000 1400 1611 30 BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.

SUOMEN LÄHETYSSEURA